

клуб
органічного
землеробства

ДО ЗЕМЛІ З ЛЮБОВ'Ю!

№2 (91) ЛЮТИЙ 2015

ТЕМА НОМЕРА

*Насіння,
що продовжує
життя*

Мрії збуваються!

Наша сім'я читає газету «До Землі з любов'ю!» вже 9 років. І всі ці роки в кожному номері знаходимо нові ідеї, щось корисне не тільки для нашого городу, саду, а й для душі. З перших спроб створити теплі грядки, вирощувати чисті овочі і фрукти, ми звіяли свої зусилля з досвідом дописувачів газети. Не копаємо землю, розбили город на грядки, доріжки, клумби. Земля віддячує нам плодючістю і добрими врожайми. Земля жива, навіть зараз взимку під ковдрою снігу і соломи можна знайти живих дощових хробачків, що продовжують свою роботу. Ця осінь була суха, як продовження спекотного літа, і навіть один добрий дощ не наситив її. А грядки під мульчею живі, зволожені. Чекають весни, тепла, сонечка, щоб дарувати зелень і плоди, щоб втілити наші мрії про добрий врожай і красу.

А цей вірш написаний два роки тому. І слово «війна» стосувалося війни можновладців з однією жінкою, яку посадили за ґрати. Хіба могла я тоді уявити таке сьогодні! Якщо будете друкувати вірша, останні рядки не друкуйте. В майбутньому цього не має бути.

Що жінці хочеться?

Того, що хоче Бог:

Тепла і ніжності, турботи і кохання,

І щоб прожити все життя удвох,

Удвох стрічать світанки і смеркання.

Щоб поряд були діти і батьки,

Коли сім'я збирається на свято,

Щоби співали разом залюбки,

Бо пісні не буває забагато.

Щоби весною поратись в землі,

Нехай проізрастає зело рясно,

Щоб справи всі великі і малі

Робили світ і все життя прекрасним.

А ще їй хочеться, щоб так у всіх було,

Щоб щастя не минало жодну хату.

Вся Україна – місто і село,

Щоб процвітали і були багаті.

Жіночі мрії – воля їм ціна?

Невже ми хочемо аж надто забагато?

В майбутньому є наша дружина, велика сім'я: виростили трьох доньок, ростуть 9 онуків – старшому уже 17 років, молодшій – 5 місяців. Тож у кожній сім'ї – ошатний екобудинок, або квартира у місті, квітучий садок, обов'язково домашні тварини (перепілки, гуси, качки, кури, собаки, котики і кози). Можливо, по потребі, електромобіль або мікроавтобус (бо в сім'ї старшої дочки – шестеро дітей, тож щоб приїхати, наприклад, до батьків їм вкрай необхідний свій транспорт).

Всі члени нашої сім'ї, наші родичі, друзі, односельці, українці, земляни – всі здорові, бо вживаємо чисті органічні продукти. Взагалі сама їжа змінилася. Її потрібно уже набагато менше, більше уваги приділяється естетиці та аромату блюд, при цьому їжа проста, готується з мінімумом термообробки.

Ми з онуками подорожуємо по Україні, разом з ними відкриваємо мальовничі куточки нашої країни, приймаємо у себе гостей звідусіль – з Польщі, Росії, Австрії. Наше життя не можна назвати безпроблемним – існує ще багато перешкод, які треба долати (як от тони залишків сміття, що залишилися після «споживацького буму» людства, або утилізація атомних електростанцій). Замість них прийшли нові види енергії, які не шкодять природі.

Але всі труднощі ми вирішуємо мирним шляхом, зброя вже залишилась у музеях, і наші правнуки граються у космонавтів, підводників чи аватарів. Ось таким я бачу майбутнє. Це тільки декілька епізодів.

Приєднуйтесь, шановні читачі «До Землі з любов'ю!», разом будемо вимріювати наше життя.

Поле

Бог, он у кожного из нас
Свой, и мы молимся подчас
Так, как настроена душа
Каждого из нас.

Жизнь прорастает из сердец
Так, как захочет человек.
Жизнь – это сердца аромат,
Если сам себе не враг.

Припев:

Мы соберёмся вместе на поле
В нашем Пространстве Любви.
Мыслью сольёмся в светлом просторе
Скажем друг другу: «Твори!»

Рай – распускаются цветы.
Рай – разрастаются сады.
Рай – рассыпают соловьи
Трели утренней зари.

Рай – это край, где ты живёшь.
Рай – что посеешь, то пожнёшь.
Рай – там все планы бытия
Сотворит Любовь твоя.

Припев:

Мы соберёмся вместе на поле
В нашем Пространстве Любви.
Мыслью сольёмся в светлом просторе
Скажем друг другу: «Твори!».

Суфия, Казань

Малюю свою мрію,

Малюю, розфарбовую,

Уяву у вільний політ відпусти.

Озвучуй, оспівуй її знову й знову

І впевнено йди до своєї мети.

Будь світові вдячна

За кожну можливість,

Яка наближає тебе до мети,

За всі перешкоди –

Бо в них є властивість:

У їх подоланні ти зможеш рости.

І мрії збуваються!

Лише повторюй:

*Хай світ ще прекраснішим з ними
буде.*

*Учись, вдосконалюй себе, перетворюй
Щоб бути щасливою поміж людей.*

*Назімова Світлана Євгенівна
с.Собіївка Первомайський р-н,
Миколаївська обл..*

Любов і доброта

Думаю, що кожна людина в щось вірить, схиляється перед якимись цінностями і, йдучи по житті, старається завжди дотримуватись того, що для неї дуже важливо. Для мене це цінності доброти і любові. Мені здається, що якби люди були добрішими, і в усіх їхніх вчинках переважала б любов до людей, до ближніх, до тварин, а також до нашої Матінки-Землі, то світ був би зовсім іншим, і Земля не страждала б так від недбалості і жорстокості людей. Я дуже люблю і ціную життя, і дуже люблю свою Землю, до якої відношуся з добротою і ласкою.

Давно дружу з газетою «До Землі з любов'ю!» і хочу поділитися з читачами своїми спостереженнями і набутками. Минулого року початок літа видався в нас дощовим, та завдяки біологічним засобам Клубу органічного землеробства я отримала добрий врожай овочів. Згадати хочу сьогодні біопрепарати – Фітоспорин та Мікосан-В.

Ще з весни я обробила ґрунт в теплиці і в парниках Фітоспорином – 1 столова ложка препарату на 10 літрів води – це на 1 кв. метр землі. Перед посадкою цибулі і картоплі обробила їх також розчином **Фітоспорину**. Підзимні посадки часнику полила розчином Фітоспорину двічі з інтервалом в 14 днів.

Та найбільше з препаратів я люблю **Мікосан-В**. Мікосаном я обприскую розсаду овочів в парниках і теплиці, грядки цибулі, огірків. А помідори обприскую, чергуючи з **Фітодоктором**, все літо, і овочі порадували мене добрим врожаєм. А ще дуже корисне застосування Мікосану-В в саду і виног-

радниках. Завжди виростає у мене гарна розсада для себе і на продаж, витримує конкуренцію на ринку.

Я не буду зупинятися довго на підготовці ґрунту під розсаду, про це писалося багато в нашій газеті. Зупинюся на головному – ґрунт готую з осені – земля, компост, курпомет і попіл. Весною пролити ґрунт Фітоспорином і зрихлити. Потім маркером роблю рядочки для розсади – 8 см. ширина міжрядь, в рядочки кладу стрічки з наклеєним насінням.

Зимою, коли вдосталь вільного часу, клею насіння помідорів, перцю, капусти, баклажанів на папір, що забезпечує рівномірні сходи розсади. Насіння клею на туалетний папір за допомогою клейстеру (борошно, розведене у воді). Клейстер набираю в шприц медичинський і видавлюю на стрічку туалетного паперу крапельки клейстеру рядами на відстані 2-4 см. один від одного, в залежності від виду овочів. Потім кладу насіння в кожен крапельку, злегка притискую дерев'яною паличкою. На стрічці туалетного паперу можна клеїти 5 рядів насіння. Коли клеючий розчин підсохне, розрізаю папір на 5 вузьких стрічок і складаю кожний сорт окремо в целофанові пакети, підписую і до весни зберігаю в кімнаті.

Весною розкладаю стрічки в підготовлені рядочки і, обов'язково, поливаю з поливальниці теплою водою не заси-

пані землею рядочки, щоб добре намокли паперові стрічки з насінниками. Потім засипаю підготовленим ґрунтом і добре поливаю знову. Розсада сходить дружно. Подальший догляд за розсадою, як завжди. Я не підживлюю розсаду, тому що в ґрунті достатньо поживних речовин, основне – своєчасний полив і рихлення міжрядь. Розсада виростає вся однакова, добре розвинена, і сіється насіння на папері дуже швидко, що економить час, такий потрібний весною.

Буду дуже рада, коли хтось скористається моїм досвідом. Міцного здоров'я всім, хто любить землю, та добрих врожаїв.

Буду дуже рада, коли хтось скористається моїм досвідом. Міцного здоров'я всім, хто любить землю, та добрих врожаїв.

Буду дуже рада, коли хтось скористається моїм досвідом. Міцного здоров'я всім, хто любить землю, та добрих врожаїв.

Галина Козятинська,
Член Клубу ОЗ,

М. Богуслав Київської області

А ще пропоную вам свої вірші, які теж написані в доброти і любові.

Моя земля.

Люблю я працю на своїй землі,
Люблю трудитись тут і літом, і весною,
Плекать рослинний світ у ласці і добрі,
Радіти диво-квітам, вирощеним мною.
Із радістю працюю ранньої пори,
Коли на листячку іще роса бринить.
Чарівне сонце котиться із-за гори,
Весняний ранок щебетом птахів дзвенить.
Труджусь весною радо і натхненно:
Рихлю, саджаю, сію, доглядаю все.
З рослинками спілкуюся душевно,
Отримаю велику втіху я за це.
Аж ось вже літечко на працю надихає,
Скрізь линуть пахощі п'янки, земні.
Тепло й насага міцно огортає,
То чується безмежна сила Матінки-Землі.
Напоена дощем і сонцем обігріта,
Свята Земелька всім дарує силу.
Зелена благодать, мов бісером розшита,
І праця тут завжди дарує втіху, серцю милу.
Уже плоди моєї праці досягають,
Яка ж то радість, що допоміг Господь
Зростить цілющі овочі, діждатися врожаю,
Без хімії, без пестицидів – лише земляця,
попіл і компост.
Земельку всім потрібно берегти, любити,
Органіки їй додавати і напувати водицею,
Із нею працювати бережно, душею зігрівати.
Земля ж віддячить нам завжди сторицею.

Суспільство досконалих людей

*«Щасливий буде той, хто
сприяє загальному благу»*

К. Е. Ціолковський.

Костянтин Едуардович Ціолковський - це людина, яка не просто здійснила науковий прорив в галузі точних наук: фізики, хімії, механіки, аеродинаміки, літакобудування. Це людина, творчий геній якого був твердо спрямований на пошуки способів всебічного розвитку суспільства і поліпшення життя людей на планеті. Саме тому, крім технічного розвитку цивілізації, вченого глибоко цікавило перетворення людства, в першу чергу, в сфері моральності. Багато років роботи він присвятив дослідженню соціуму, виявляючи його недоліки і достоїнства, розмірковуючи на тему побудови суспільства майбутнього - товариства «досконалих людей».

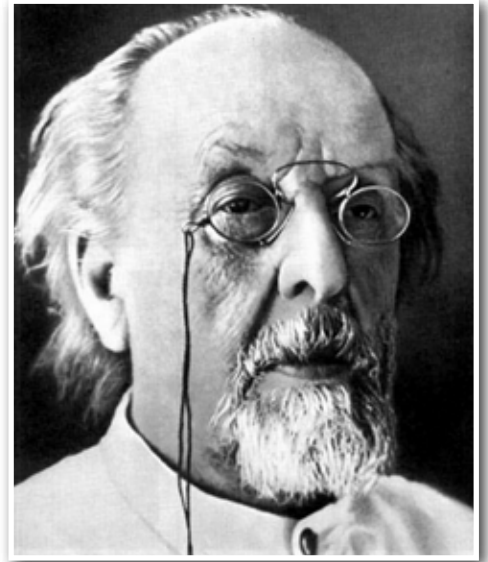
У таких працях на соціальну тему, як «Наукова етика», «Монізм Всесвіту», «Космічна філософія» Ціолковський розглядав суть «космічної етики». Сформулювати її можна досить просто: «Сприяння всьому, що розвивається, і усунення страждань всього живого». Костянтин Едуардович був впевнений: щоб успішно освоїти Всесвіт, людина для початку повинна освоїти «космічну етику» тут, на Землі, і жити згідно її канонам. А це значить - відмовитися від воєн і ворожнечі. Розвивати культурні, духовні та моральні цінності. Всім людством йти до однієї спільної мети: «Робити життя щасливим для всього, що відчуває».

Як же саме вчений бачив шлях суспільства до перетворення? По-перше, Ціолковський закликав людей до об'єднання. Мислитель передбачав, що в майбутньому цивілізація зіткнеться з серйозними глобальними ката-

клізмами і стихійними лихами. Вчений був переконаний, що для виживання і ефективного усунення наслідків катастроф буде необхідна згуртованість і взаємоповага між людьми, народами, країнами. Ворожнеча ж міжнародного та міжрасового характеру лише ускладнює розвиток людства і є серйозною перешкодою в розвитку людства в масштабах Всесвіту. Космос з усіма його непізнаними можливостями і нескінченними просторами, на думку Ціолковського, відкриє свої таємниці людям лише тоді, коли вони зміняться, а точніше, коли мислення більшості матиме творчий вектор.

Мислитель бачив людство майбутнього, як одну велику родину, як суспільство землян - гідних представників своєї планети у Всесвіті. Люди майбутнього, на думку вченого, - це досконалі істоти, які здатні на створення не тільки в межах Землі, але також мають силу «морально перетворювати космос».

По-друге, Костянтин Едуардович відзначав важливість виховання молоді «в душі моральності і любові». Сам вчений, будучи також і педагогом, активно впроваджував ці ідеї в свою практику. Мета будь-якого вчителя і вихователя, як він вважав, це сприяння формуванню «досконалої людини». Під «досконалою» розуміється людина, сповнена творчих сил, які вона використовує на благо суспільства. Безумовно, досягнення такого стану - праця самої людини. І кожен сам повинен прикладати зусилля до того, щоб розвивати закладені в ньому здібності. А завдання вчителя, на думку вченого, полягає в тому, щоб направити формування особистості в творче русло, прищепити підопічним ревність, ста-

ранність, віру в свої можливості і надихнути своїм прикладом, як це робив сам Костянтин Едуардович.

Крім того, винахідник вважав, що процесу вдосконалення сприяє подолання труднощів: «Людина, що зіткнулася з нестатками і труднощами, стає особливо корисним діячем». Яскравим прикладом, що демонструє правдивість цих слів, є доля самого Ціолковського. Незважаючи на різні перешкоди і трагедії, які наздоганяли вченого на різних життєвих етапах, він наполегливо йшов до мети, служачи моральним ідеалам людства.

По-третє, Костянтин Едуардович говорив про самовдосконалення кожного окремого жителя Землі, а точніше про «поліпшення властивостей людини». Він досліджував вплив почуттів на розвиток організму і творчі здібності особистості. Результати досліджень вчений виклав у працях «Нірвана», «Розум і пристрасті», «Властивості людини» та інших. У даних роботах він вказав на те, що егоїзм, злість, гнів, мстивість принижують людину і руйнують її особистість. А такі якості, як доброзичливість, співчуття, совість, лагідність і великодушність допомагають людині стати істинно високою, духовною істотою.

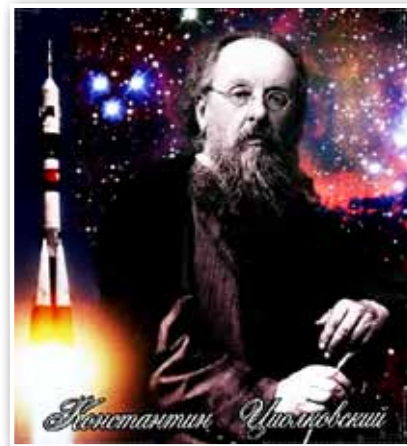
І четвертим, ключовим етапом на шляху перетворення суспільства, на думку Ціолковського, є присутність у людей єдиної глобальної мети і вірне слідування їй. Ця мета для людини будь-якої національності, будь-якої релігії, будь-якого віку і статі однакова: «Робити життя щасливим для всього, що відчуває». До цієї мети йшов і сам геній. Як у винахідницькій діяльності, так і в психологічних дослідженнях, він керувався одним і тим самим благородним наміром: приносити користь людям. Протягом всього свого життя вчений думав про благополуччя суспільства, Землі і будь-яку свою роботу присвячував досягненню цієї мети. Вчений шукав, вивчав, писав, експериментував. Тобто, він не

тільки розмірковував, але і, що є більш цінним, - діяв. Адже саме в творчих діях людина здатна максимально розкрити свій творчий потенціал. Костянтин Едуардович використовував кожен день, годину, мить свого життя для того, щоб покращити життя не тільки своїх сучасників, а й людей майбутнього, які, як він твердо вірив, мають стати «доскональними»...

Минуло майже 80 років з дня смерті Ціолковського, але, незважаючи на це, його ідеї актуальні і затребувані донині. Сьогодні прийшов час об'єднати спільні зусилля всіх учасників сучасного суспільства задля майбутнього цивілізації. Ціолковський підкреслював: «Щасливий буде той, хто сприяє загальному благу».

Саме в цих простих і водночас глибоких словах заданий вектор напрямку розвитку і становлення суспільства досконалих людей.

*Анна Дубровська,
Сайт: lagoda.org*

Хочете, щоб вирощування розсади приносило не тільки урожай, але й приносило задоволення? Використовуйте корисні мікроорганізми!

Досвідчені розсадочивиди мають великий арсенал засобів захисту, підгодівлі, добрив. Проте, вирощування розсади залишається лотереєю, де ймовірність успіху становить 50% - або вийде, або ні. Тому, пропонуємо познайомитися із зовсім іншим підходом, а коли у всьому розберемося, ви зможете усвідомити, як вирішити, як чинити далі.

Почнемо з почвосуміші для розсади. Добре відомо, що хороший, багатий гумусом ґрунт багатий також різноманітними патогенами, які викликають, наприклад, добре знайому вам «чорну ніжку». Мало того, в ґрунті присутня різноманітна живність - кліщі всіляких розмірів, нематоди різні ... Навіть дорогі сердцю городника земляні хробаки в розсаді перетворюються на шкідників. І до речі, навіть якщо ви просієте землю, то в ній все одно залишаться яйця, з яких ...

Знаєте, дуже смішно виглядає рекомендація «прожарювати землю в духовці при температурі 40°C. Патогенів така температура не страшить зовсім, зате який сморід! Те ж саме стосується проморожування - відтане земля, відтають і всі ті, заради видалення кого стільки клопоту.

Виробники субстратів для розсади роблять інакше - вони отруюють почвосуміші хімією. Нематоди дійсно від цього гинуть. Але мені, як організатору клубу в м.Славутичі, часто доводиться спілкуватися з жінками, у яких куплені в супермаркеті субстрати викликали на руках алергію і навіть хімічні опіки.

Що ж тепер - не купувати субстрати? І з городу землю не брати? Як же розсаду без ґрунту вирощувати - на гідропоніці, чи що?

Ні, звичайно. Потрібно просто задалегідь зробити більш біологічною вашу ґрунтосуміш. Беремо склянку (200 мл.) **Бокашей** і додаємо до них 10 л. ґрунтосуміші. Потім висипаємо субстрат у великий (і цілий) пакет, вичавлюємо по можливості повітря, щільно зав'язуємо і залишаємо на пару тижнів в теплому, але темному місці. Зверніть

увагу, ґрунтосуміш повинна бути помірно вологою! Тепер патогени блоковані корисними мікроорганізмами, а хімічні токсини розкладені і пов'язані в органічних сполуках. А як пахне дозрілий ґрунт..!

Тепер беремося за насіння. На поверхні насінини томата або селери може перебувати (і, повірте, перебуває) величезна кількість збудників грибкових, бактеріальних і вірусних захворювань. Саме тому закордонні виробники обробляють насіння фунгіцидами. Ми ж візьмемо 10 мл **Емочки**, додамо 100 мл чистої нехлорованої (відстояної водопровідної) води і замочимо насіння на пару годин. Якщо насіння в кольоровій оболонці, то спочатку витримаємо їх у чистій воді, періодично замінюючи її, а потім знову-таки замочимо в розчині Емочки.

Корисні мікроорганізми не тільки «закличуть до порядку» можливих патогенів, але й почнуть на поверхні (і навіть в самій оболонці) насінини плідну діяльність. В результаті паросток виявиться забезпечений ферментами, гормонами і живильними речовинами, причому, саме тими, які йому необхідні – процеси-то природні, симбіотичні.

Після сходів додаємо в 1 л. води для поливу 10 мл **Емочки** і періодично обприскуємо рослини розчином 1 мл **Емочки** на 1 л. води (а що

залишиться - вилийте в кімнатні рослини, вони за це теж подякують). Немає кращої профілактики «чорної ніжки» та інших захворювань.

До речі, про захворювання. Такі препарати, як **Мікосан**, **Фітодоктор** і **Фітоспорін**, **Тріходермін**, **Гаубсін**, **НВ-101**, користуються абсолютною заслугою популярністю у прихильників органічного землеробства. Додамо до цього списку **Актофіт** (Актарофіт, Фітоверм) - перевірений засіб від шкідників. Коли я працював над книгою, яку Книжковий Клуб дотепно випустив під назвою «Розумний виноградник», довелося глибоко розібратися з відомими своєю ефективністю біопрепаратами. Скромно не стану називати себе експертом, але принципи дії засобів зі списку, наведеного вище, мені добре зрозумілі. А коли в силу моєї нинішньої професійної діяльності я так само глибоко познайомився з Емочками, то несподівано виявив: корисні мікроорганізми не менш ефективні в справі захисту рослин, ніж їх «вузькоспеціалізовані» родичі зі складу біопрепаратів.

Але повернемося до розсади. Всім відомо, що рослинам необхідні азот, фосфор, калій, а також інші макро- і мікроелементи. Я ж наслідуюся стверджувати, що першочерговим елементом є вуглець.

Адже саме сполуки вуглецю є самою основою рослини - хлорофіл, клітковина, цукор, крохмаль, пектинові речовини і т.д. Завдяки процесам метаболізму корисних мікроорганізмів рослини можуть отримувати в надлишку не тільки сполуки вуглецю. У процесі життєдіяльності бактерій і грибів утворю-

ються як хелатні сполуки макроелементів - азоту, фосфору, сірки, калію, кальцію, магнію, натрію, хлору і заліза - так і бору, марганцю, міді, цинку, молібдену, ванадію, кобальту і йоду, тобто мікроелементів. Звідки вони беруться? Так прямо з почвосуміші, повітря, води. Поцікавтеся на дозвіллі елементним складом піску, домішок у воді, гумусу, торфу - вас чекають дивовижні сюрпризи, повірте!

Але навіть тоді придумали і виробляють підгодівлі і добрива? Хто б цим займався, не будь вони потрібні? Справедливі запитання. Добрива дійсно потрібні - але тільки тоді, коли біологічна активність середовища дуже низька. Тобто коли ґрунтосуміш прожарена, а насіння і самі рослини протравлюються пестицидами. Тоді природні запаси ґрунту недоступні для рослин - їх просто нікому «приготувати», і розсаді доводиться харчуватися «консервами». Але якщо ґрунт заселений комплексом різноманітних штамів мікроорганізмів, а стебла і листя оповиті «чохлам» пробіотиків, то немає проблем ні з яким якісним харчуванням рослин, ні з їхнім здоров'ям.

Серед продуктів метаболізму бактерій і грибів присутні антибіотики вузької дії, гормони, що стимулюють ріст і стійкість рослин до хвороб, шкідників, несприятливих факторів, ферменти, ензими, вітаміни і ще багато цікавого, а головне - корисного для нас і наших рослин.

Звичайно, використання корисних мікроорганізмів не скасовує таких дій, як калібрування насіння і проріджування слабких сходів. Та й у темряві біологізована розсада рости все одно не стане, на жаль. Але основну частину рутинної роботи з надання рослинам необхідного харчування, захисту від хвороб і шкідників, а також забезпечення нас смачним і корисним урожаєм готові взяти на себе корисні мікроорганізми.

В'ячеслав Грисюк
prirodnoe.com.ua

Очищення зливної ями

Кілька років тому я прочитала книгу Теруо Хіга «Возрождённое будущее» про дивовижні властивості ЕМ-технології. Про те, що в Японії та інших країнах світу очищують стічні води, моря, озера тощо, відновлюючи при цьому навколишнє середовище. Але одна справа знати, а інша – застосовувати на практиці свої знання.

П'ятого червня 2014 року вкотре ми викачали зливну яму за допомогою спеціалізованої машини, але на дні ями залишився смердючий осад заввишки близько 30-40 см, який не

вмістився в цистерну. Мало того, що це не дешевий захід, так ще й не з приємних. Якщо не використовувати ЕМ-А, то після викачування, як правило, неприємний запах тримається у дворі протягом 3-х днів. Так от, в цю рідину я кинула 12 шт. ЕМ-колобків і 1 кг ЕМ-Бокашей і швидко закрила яму, щоб позбутися неприємного запаху. На жаль, тоді мені не спало на думку зробити фото, але в зошиті записала і забула.

За 3 місяці, 1 вересня, наша каналізаційна яма була наповнена (зливання

йде з усього будинку). Коли ми з чоловіком її відкрили, то перше, що побачили, це величезний рій комарів і мошок, чого раніше не було. І повністю був відсутній будь-який запах. Ми обидва не повірили своєму нюхові. Зазирнувши всередину, побачили рідину молочного кольору. Чоловік у мене запитав, що я туди кидала. Тільки тоді я згадала про

свій експеримент. Відразу вирішили взяти пробу вмісту ями. Опустили на мотузці літрову банку, а коли побачили, що ми витягли зі зливної ями, не повірили своїм очам! Мало того, що рідина нагадувала воду зі ставка, так там ще мешкали мотиль і дафнії (фото баночки з живністю додається). Навіть коли наближали баночку майже до носа, запах був відсутній.

Завдяки ЕМ-технології цього разу ми обійшлися без спеціальної машини! За допомогою звичайного вібраційного насоса воду вилили у свій город. Коли на дні ями ми не виявили осаду, знову здивувалися (фото дна зливної ями). І ще ми помітили, що очистилося мурування цегли, чого не було раніше.

Цього разу я вже усвідомлено кинула 5 ЕМ-колобків і десь близько 0,5 кг ЕМ-Бокашей. Оскільки мікроорганізми там уже заселилися, то для підтримання їхньої чисельності цієї кількості, вирішила, буде достатньо. Тепер я при кожному викачуванні зливної ями потроху кидаю ЕМ-колобки та ЕМ-Бокаші. Але з пониженням температури повітря з'явився злегка болотний запах, і колір води став трохи мутнішим. Нам здається, що якщо утеплити покриття каналізаційної ями, то і цієї невеликої проблеми можна позбутися. Будемо й далі експериментувати.

З повагою, Сусанна

Пишіть на sk.em99@gmail.com,

відповім на всі питання

(Рецепт приготування ЕМ-колобків читайте в нашій газеті №1 (90) січень 2015р)

З дитинства пам'ятаю, як запашним пахло в бабусі на горіщі. Ароматні трави букетами прикрашали балки, лляні вузлики таїли солодке сушіння, а різнобарвні торбинки зберігали чи не найбільше багатство – насіння овочів і квітів...

Хочеться, щоб люди зрозуміли дійсну цінність власноручно зібраного насіння із рослин, які роками, а то й десятиліттями, росли біля рідного двору. Ті рослини вбирають в себе всю інформацію про хазяїна і його родину, здатні оздоровлювати і допомагати. Такі рослини є не тільки джерелом їжі, вони харчують нашу душу. Звичайно, збирати власне насіння з усіх рослин у помісті поки не для всіх може виявитися легкою справою, але хоча б з декількох видів основних і улюблених овочів і трав робити це потрібно. Наприклад, мій улюблений овоч – помідор. За 15 років зібралася колекція з більш ніж ста сортів томатів, збір насіння із яких - основна моя робота у серпні-вересні місяці. На насіння залишаю рослини, які відрізняються здоров'ям, відповідають сортовим ознакам.

Томати збираю в біологічній сплості, мию, вручну видавлюю насіння в окремий посуд, доливаю небагато води й ставлю в темне прохолодне приміщення для бродіння дня на три. З м'якоти готую томатний сік, аджику, соуси. Коли бувають дуже спекотні дні, насіння може забродити за три доби, а може і за один день, тому важливо стежити за цим. Потім доливаю воду в посуд з цією масою, розмішую паличкою й повільно починаю зливати воду. Цю процедуру повторюю кілька разів, поки вода не стане чистою. Насіння, які мають схожість, осідає на дно, а легке, пустотіле зливається разом зі сміттям. Промите насіння на 5-10 хв. заливаю рожевим розчином марганцевокислого калію. Цього року прагну спробувати замочити промите насіння в препараті Мікосан на 15-20 хв. (прочитала, що в такий спосіб знезаражуються збудники вірусних захворювань). Просушую насіння на решеті або щільному папері, обов'язково на сонячному підвіконні або в теплич-

ці, підписую назву сорту й рік збору, перекладаю в паперові пакети й виношу в суху кімнату. Томати зберігають схожість до 8 років.

Для відбору насіння **баклажанів** залишаю 2-3 найбільш типових для даного сорту плодів першої зав'язі. Насіння беру лише з біологічно сплелих плодів. Зібрані плоди складаю в невеликі купки для післязбирального дозрівання протягом 5-7 дб. Подрібною, зброжую протягом 3-5 дб, промиваю й підсушую до сипучого стану. Схожість баклажани зберігають 4-5 років.

Солодкий **перець** у нас в родині дуже люблять, тому й маємо більш 40 сортів цього овочу. У зв'язку із цим ретельно стежимо, щоб на ділянці гіркого перцю взагалі не було (нам легше потім придбати кілька штук для консервування). Між сортами перцю завжди дотримуємося просторової ізоляції, на насіння вибираємо кращі перці з рясних кущів. Насіння обов'язково промиваємо, пустотіле спливе, тому й маємо гарну схожість.

Селеру, буряк, моркву, чорну редьку, ріпу відбираємо з осені. Коренеплоди, з яких беремо насіння, зберігаємо в ящиках із сухим піском у погрібі, до весни вони пускають паростки, і тоді їх висаджуємо в ґрунт.

Слід пам'ятати, що усі хрестоцвітні рослини обов'язково потребують просторової ізоляції. Особливо я звертаю увагу на те, щоб з висадженою морквою поблизу не виросла дика морква, тому що користі буде мало.

Насіння **редиски** збираю в перший рік, без висаджень, як навчила бабуся. У середині літа редис дає стрілку, а до осені в стручках дозріває гарне насіння, яке я збираю, провіюю та складаю на зберігання.

Раз у кілька років поновлюю **часник**: не зриваю стрілки, збираю сім'янець і в цьому ж році під зиму висіваю. За перший рік виростають гарні однозубкові голівки, які в наступному році дадуть гарний врожай. Таким методом часник ніколи не переветься.

Що стосується баштанних культур, то під час ласощів солодкими

Насіння, що продовжує життя

плодами завжди відбираю спіле насіння й просушую. Помітила, що, якщо взяти насіння не з дуже солодкої **дині або кавуна**, рослини з точністю повторюють материнські ознаки, які б агротехнічні прийоми не проводилися. Тому можу поради збирати власне насіння не із усіх плодів, що виросли у вас на ділянці, а тільки із самих солодких і ароматних.

Насіння **пряних і лікарських трав**, таких як змієголовник, чабер, ромашка, рукола, м'ята, меліса, материнка, рута, монарда, лофант анісовий, кріп і ін. – збираю в момент повної їхньої сплості в сонячну погоду, перетираю руками або можу попросити пострибати дітей (їм це весело, а мені – користь). Провіюю, підписую.

Усі ці моменти щодо збирання насіння в нас проходять спокійно, у тиші, роздумах, супроводжуються чистими помислами. Я завжди дякую тій рослині, від якої в Дарунок приймаю найдорожче, що в неї є.

Ми ще так мало пізнали науку Природи, але в цьому і є певний зміст. Тому давайте будемо не розбирати життя, а будемо його творити!

І нехай вся Земля стане квітучим Раєм, а рослини, висаджені із власного насіння, допоможуть нам в цьому.

Іванна Білоус,

с. Прислuch Хмельницької обл.

ЦО

Як "Монсанто" попав в мій дом

Вітаю вас, шановні читачі!

Вперше за мою діяльність в Клубі органічного землеробства я звертаюся через клубну газету до організаторів Клубу ОЗ та організаторів Клубів і Центрів природного землеробства в містах України, Росії та Білорусії.

Ми з вами, шановні організатори, спілкуємося в основному через особисту переписку в інтернеті, і сьогодні я вирішив запросити вас поспілкуватися в нашій газеті з усіма членами клубів, яких на просторах наших країн вже більше 200 тисяч (а, може, і більше 300 тисяч) осіб. Можливо, хтось із нас, організатори та члени клубів, продовжить теми, яких я торкнуся в цьому зверненні.

Вперше думка написати статтю народилася в мене навесні 2013 року. Тієї весни я вирішив залучити людей до Клубу ОЗ у м. Макіївці (Україна) європейським насінням овочів. Задумка була такою: привезу дорогі гібриди огірків і томатів, дам рекламу і ті дачники, які про Клуб не чули, захочуть зайти і купити за гарною ціною якісні гібриди, реклама про які є в більшості садівничих видань.

Тільки я замовив насіння, як дзвонить одноклубник з Джанкою і каже: «Рома, тут Саня Серебряний пропонує подумати, як організувати збір у садівників-городників та реалізацію через Клуб відмінних сортів різних культур, районуваних, перевірених ... Тобто почати роботу з пошуку хороших сортів, насіння яких кожен городник зможе

потім своє збирати, і те насіння буде з кожним роком все більше землі, умовам кліматичним і сім'ї людини відповідати ... »

А я йому у відповідь чесно зізнався, що замовив вже гібриди заморські, і розмова відразу втратила актуальність: про що зі мною тоді можна було говорити ...

З привезеного насіння я відібрав і собі десяток пакетиків і привіз додому. І ось, через пару тижнів, помітивши у себе на кухні пакетик з насінням (вже ми до розсади готувалися), взяв почитати і побачив напис Monsanto Holland BV. Це був баклажан Бібо F1, білого кольору.

Швидко вийшовши з шоку, я відкрив у комп'ютері файл замовлення, адже я пам'ятав, що свідомо відмовився від замовлення насіння фірми «Сингента», а назви «Монсанто» взагалі не було в списку.

Відкриваю, точно - фірма виробник Seminis, баклажан Бібо F1. Як же так?

Увечері, проаналізувавши виробників насіння в Європі за інформацією в інтернеті, побачив, що більшість насінницьких компаній в світі продані. І купили їх Монсанто, Байер, Дюпонт, Сингента, Лімагрейн і декілька інших.

З фірм, які при пошуку російською та англійською мовами, залишилися в стороні від ГМО я знайшов поки тільки три: *Rijk Zwaan, Hem Zaden u Pan American*. Всі інші фірми з мого списку або викуплені, або вже самі ведуть розробки генно-модифікованого насіння та інших організмів.

Чому я звертаюся в першу чергу до організаторів клубів і центрів? Тому що від нас достатньою мірою залежить, яке насіння буде представлене у вас в магазинах. Але і від вас, шановні садівники-городники, члени клубів і постійні покупці, теж багато що залежить. Ми з вами можемо і повинні разом вдосконалювати наші взаємини і підхід до землеробства. Адже самі назви Клуб Органічного Землеробства і Клуб (Центр) Природного Землеробства про щось говорять.

Названі мною компанії Монсанто, Байер, Сингента, Дюпонт, Лімагрейн - є величезними корпораціями, що виробляють насіння, агрохімікати та іншу продукцію. Одне з основних напрямків

- це виробництво насіння (ГМО і гібридів) і гербіцидів. Безліч громадських організацій, екологів і просто чесних людей говорять, пишуть, знімають фільми про загрозу і величезний вплив цих компаній. Але, діючи через чиновників, уряди, Міжнародний Валютний Фонд (МВФ), вони продовжують свій наступ, в тому числі, маскуючись під назви інших фірм, купуючи їх.

Ті гроші, які ми з вами і інші садівники віддаємо за насіння багатьох фірм-виробників, йдуть в одну велику кишеню. Господар цієї кишені створює майбутнє, в якому транскорпорації, що виробляють ГМО насіння і контролюють весь ринок насіння у світі, володіють цілими державами та народами.

Питання для організаторів ускладнюється тим, що багато хто з нас вже завезли насіння в клуби і центри. У мене теж є гібриди фірм, про які я говорю. І це насіння знайде своїх покупців, тому що реклама в багатьох садівничих виданнях створює попит на певні гібриди.

Але ми з вами, всі разом, можемо сформувати свій попит!

Якщо ми дійсно займаємося природним землеробством, думаємо про наших дітей і онуків, про майбутнє наших народів і всієї Землі, то мало звертати увагу тільки на засоби захисту, добрива та обробку землі, - потрібно подумати і про насіння! Може, звучить пафосно, але поки вийшло так.

Пропоную всім подумати над цією темою. При бажанні, ми зможемо знайти фірми, що займаються традиційною селекцією і підтримаємо їх. Сорти і гібриди цих фірм, я впевнений, будуть достатнім асортиментом для більшості з нас. Наприклад, серед виробників насіння петунії є дві фірми: Сингента і Hem Zaden. У першому випадку - гроші йдуть на розробку ГМО, у другому - на традиційну селекцію. У насінні багатьох фірм представлені гібриди обох виробників - можна купувати насіння тих виробників, яких ми свідомо виберемо.

Я розумію, що мої пропозиції децю ускладнюють купівлю насіння на перший час, але якщо ми спільно за це візьмемося, то зможемо зробити помітний внесок у майбутнє нашої батьківщини і всієї Землі.

Роман Зайцев, romanzz@yandex.ru

Кому треба копати землю?

«Тобі треба, ти і копай!», «Сама копай, це ж не земля, а бетон, - її прибрати з ділянки, та привезти нову!» - як часто, дорогі жінки, ми чуємо це від нашої сильної чоловічої половини?

І в моєму житті одного разу настав той щасливий момент, коли мужики мої навідріз відмовилися копати. Думаєте, тому, що дуже багато соток? Ні, ОДНУ відмовилися! Стан землі став критичним - світло сіра м'ява субстанція, яка при найменшому підсиханні перетворювалася на бетонні грудки, а то й брили. Останній дощовий хробачок був помічений ще за царя Гороха

Адже при цьому я пропадала в

городі, як всі зразкові господині, - двічі глибоке перекопування всієї ділянки, прополки до блиску, «чиста» земля, кожен день поливи, - страшно навіть згадати. При цьому, з кожним роком зусиль більше, а на виході результат гірше торішнього.

у нас - неймовірна краса. Почався сезон несподіваних сюрпризів і відкриттів.

До моменту пересадки розсади томатів в ґрунт сидерати встигли достатньо підрости. У цей зелений килим, а не в голу, мерзлякувату землю я їх і висадила. І баклажани, і перці, і огірки. Рослини вели себе так, як нібито їх не пересажували зовсім - відверто збалділі! Сонце, вітер, нічні зниження температури не зіпсували їм життя.

Фотографіями це зелене щастя важко передати, але все ж, помилуйтеся!

Зауважте, за час росту сидератів і дощики йшли, і було сухо, але рихлити мені не довелося жодного разу, та й поливати теж. Усередині такої грядки пухко і волого!

Десь через днів 8-10 я підрізала серпом сидерати, акуратно, щоб не зачепити овочі.

І кинути шкода, підростаючим діткам потрібно домашнє. Свої овочі - не магазинні, так?

І задумалася я ще сильніше колишнього. Щось ми робимо не те. Глухий кут. Відчуваю при цьому «всіма фібрами», вихід є, от просто в повітрі відповідь витає ...

Той сезон став сезоном великих відкриттів. Все нове приводилося в дію так легко і дивно природно, ніби відбувалося завжди, як ніби я це давно знала, просто забула.

мульчу... Повинно бути море води, але її немає! Вона РА-ЗОМ пішла під рослину! Так не буває, так не може бути! Чи було так хоч коли-небудь на цій ділянці?! Роздивляюся відкрити землю: вона пухка, як ніби над нею попрацювали вчора. Ну хіба не диво? Згадайте про канали, в яких

наша була напрочуд зеленою, радісною. Я дуже чекала цього моменту. З завмираючим серцем, знявши граблями шар торішньої мульчі на вільній грядці, я намагалася розгледіти, ну що ж з землею, як вона? Глибока бороздка вийшла легко і просто пальцем. Це була вже зовсім інша земля. Лопати вона не знає досі, часом я навіть не рихлю, а відразу роблю бороздки і саджу. ...

Плоскорізом злегка підрихлила землю, і на тій грядці, де була сама «важка» земля, розклала поверху залишки молодого недостиглого компосту.

Наступний крок так само важливий, як посадити сидерати – грядки, що відкрилися після зрізки сидератів, легенько підрихлила і добре вкрила травною. Першою мульчею стали зрізані з цих грядок рубані сидерати. Земля на той момент вже досить прогрілася. Це можна було сміливо робити.

Рубану траву розклали поверх старої протягом літа. Як це було незвично для очей - «сміття» на грядках. Але коли розумієш сенс, - радісно і цікаво. І тоді бачиш не сміття, а грядки, що вкриті ніби ковдрою.

Дивно було все. Кількість поливів скоротилася в 3 рази. Прополювати мені не довелося, і рихлити не довелося, - як же рихлити, якщо земля закрита? Чудова відмовка. Ті деякі травички, які зуміли пробитися, викликали тільки ніжну посмішку, а які стали проростати з насіння мульчі - віддалялися на раз, тому що були зверху! І тому що внизу під цим багатством рихло! Не сталося в це літо не тільки обтяжливих прополок, а й звичайних спусень після кожного дощу і поливу! Ну хіба не кайф?

Прийшов серпень ... Якось знадобилось терміново порожнє відро. Не замислюючись, одним махом виливаю 10 літрів води під найближчу рослину і на останніх краплях спохвачуються. Що ж я роблю? Зараз всі доріжки будуть у воді і ноги в багнуці. Стою в заціпенінні, чекаю потопу. Води немає. Кидаю відро і з подивом розгрібаю

мені доводилося вирощувати рослини. Хіба може таке статися за кілька місяців?

Восени я не стала прибирати органіку з ґрунту. Прибрали тільки бадилля овочів. На частину грядок посадила жито. І в холодну зиму моя земля пішла прихованою і по-справжньому красивою.

Прийшла весна. Сусідські ділянки виглядали, як горобці після бійки, зате

Моя розповідь не про рекордний урожай, вона про калейдоскоп наших поглядів, про пріоритети та результати, коли для нас стає головним те чи інше. Я весь час прагнула вирощувати урожай, але тоді для мене урожай раптом став не важливий, я так захотіла вдихнути життя в свою Землю - це саме дивне відкриття.

Те дивовижне, що трапилося, різко змінило не тільки ґрунт в городі, але і мій погляд на деякі речі. На те, що таке Земля і якою вона може бути, коли їй добре. І як швидко можуть відбутися ці зміни на благо чи навпаки.

Відпустіть себе і суєту. Подивіться душею на свою землю, тихо посадьте поруч, помацайте руками, відчуйте, прислухайтеся до звуків. Ви зрозумієте, чого просить ваша Земля ...

Успіхів щиро бажаю!

Марина Шанько,
ЦПЗ «Сияние», Ростов-на-Дону,
сайт: prirodnoezemledelie.ru

Корисне для себе і родини

Мене давно цікавило, чим можна займатись взимку. Коли польові роботи закінчені, земля спочиває, а часу – хоч відбавляй. Як пристосувати власний будинок, щоб заробити, хоч якусь копійчину, та ще й забезпечити себе зеленню. Так вже трапилось, що в будинку вивільнилася кімната, яка просто була заставлена меблями і ніхто там не ночував. Думки мої почали крутитися навколо цибулі. Але технології я ще не знала. Зараз є стільки джерел інформації, що знайти для себе потрібне не так і важко. Спочатку відшукала друковану інформацію, а потім знайшла ще й відео, на якому батько з сином дуже гарно розповідали і показували, як займаються вирощуванням цибулі в зимовий період в теплиці з опаленням та доосвітленням.

Теплиці в мене нема. Ламп денного освітлення теж. Проте, по життю я експериментатор. То ж і вирішила використати те, що було в наявності. Декілька років тому син зробив мені з листа оцинкованої жерсті розміром, приблизно, 120 на 120 см. щось подібне на деко, для сушіння яблук та грибів. Я його забракувала, бо сушка втрачала колір. Там, де вона торкалася дека – синіла. Керуючись здоровим глуздом, я вирішила, що це не вельми корисно для здоров'я, тому й заховала деко до кращих часів. От воно мені зараз мало і згодиться. Насипала сантиметрів на 2-3 землі, полила її рясно водою кімнатної температури. Купила по 2 грн. 50 коп.

цибулі. У тих, хто торгує їстівною цибулею, її можна відібрати менших розмірів. Маленьку тиканку садити не варто, бо листочки дрібні, росте надто швидко та ще й на смак занадто гостра. Цибулю, щоб швидше проснулася, потрібно зрізати з верхів. А садити не рядками, а просто ставити одну побіля одної щільно, так, щоб не витісняла одна одну.

Далі все зводилось до систематичних поливів, через день-два. Заливати сильно водою не потрібно, краще так, щоб земля не пересихала. Коли в кімнаті прохолодніше, цибулька росте повільніше, але міцна і красива на вигляд. Коли занадто тепло – ростиме швидко, а при нестачі освітлення буде кволою, жовтою і вилягатиме. При першій хвилі збору врожаю помітила, що цибуля залишається в землі гарною на вигляд і зберігає в собі ще масу корисних речовин, щоб підняти 2 хвилию зелені. Тому зрізала тільки стебла при самій цибулині, а саму її залишала в землі надалі.

Результат вийшов вельми втішний. Мало того, що родина моя майже щодня споживала продукт, який по своїй цінності ніяк не поступиться заморському лимону, але з площі, де було розсаджено цибулі на 4-5 гривень, нав'язала пучків і здала на 25 грн. готової продукції. Це при тому, що врожай був вже 2-ї хвили. НЕ важко прорахувати рентабельність цієї рослини взимку. Після 2-го збору деякі з цибулин виявились виснаженими, я витягла їх з землі і за-

мінила свіжими, а деякі залишилися придатними для вирощування 3 раз. Одна проблема, що рослини аж надто не рівномірно прокидаються від сплячки. Для розширення посадки цибулі використала і ящики з-під цитрусових. Заздалегідь вистелила їх целофановою плівкою і наповнила шаром землі не більше, як на 5 см. Думаю, що коли цибуля віддасть свій врожай повністю, посію в цьому ж таки посуді ранні помідори, перець та суницю. Кажуть в народі, що голь на видумку багата. Але ж навіщо упускати можливість зробити щось корисне для себе та родини.

Не забуваймо й про корисні властивості цибулі. Під час різних епідемій ще з давніх часів вважалося необхідним щодня з'їдати хоча б одну цибулину. Встановлено, що фітонциди цибулі згубно діють на дезинтерійну, дифтерійну і туберкульозну палички, на стрептококи та інші бактерії, а також на трихомонади. Навіть у хліві цибуля помітно охороняє тварин від епідемічних захворювань. Вона вважається майже універсальним засобом: загоюючим, відхаркувальним, сечогінним, легко проносним, протиприщотним, протиглислим, протигеморойним, збуджуючим, скріплюючим ясна, оздоровлюючим порожнину рота, протинежитним при простудах, антисклеротичним, нормалізуючим обмін речовин (у тому числі водно-солевий) в організмі.

Відомим є засіб прикладання на чиряка печеної цибулі. Вважають, що вона поліпшує зір. Соком виводять бородавки та ластовиння. Посиленню росту і збільшення густоти волосся сприяє полоскання його після миття у слабкому наварі цибулинного лушпиння. Аллілчеп (спиртова витяжка) призначається при атонії кишечника, поносах, атеросклерозі. Препарат алалгліцер (витяжка цибулі з гліцерином) рекомендують для лікування від захворювань, викликаних трихомонадами у жінок. Щоб позбутися неприємного запаху з рота після вживання цибулі, варто пожувати корінь петрушки або кореневища айру.

*Буравська Галина Анатоліївна
С. Стара Олександрівка,
Житомирської області.*

Вам подобаються дині та кавуни?

А ви пробували вирощувати свою диню або кавун? Це просто диво. Такі смачні на ринку не купиш. Немає кращого за те, що росте у нас в саду. Найсоковитіші, найсолодші. А зробити все дуже просто.

Все, як у огірків. Поговоримо спочатку про вирощування дині. Їм потрібно трішечки більше сонечка, трішечки більше тепла, ніж огіркам. Дуже добре дині виходять через розсаду. А якщо посадити в теплу грядку - це буде ще краще. Але й без теплої грядки вони добре ростуть. В північних районах краще купувати насіння ранніх сортів, тому що літо не завжди

буває сприятливим. У південних - і середні сорти визрівають.

Замочуємо насіння в першій половині квітня. Диня не любить пересадку. Сіємо насіння в зручні для пересадки горщики або торфотаблетки. Температура для проростання насіння 25-30 градусів. Вік розсади - до 20 днів. Висаджуємо в ґрунт на 1,5 см. глибше, ніж росли в горщику.

Є деякі хитрощі при вирощуванні дині. Якщо огіркі люблять тепло, то дині потрібно ще більше тепла. Тому можна використовувати пластикові пляшки, наповнені водою, як акумулатори тепла. Вони будуть згладжувати перепад денної і нічної температури навколо рослин. Можна використовувати покривний матеріал.

Але щодо динь є один момент. Щоб отримати дині потрібного розміру, їх потрібно формувати. Як робити формування? Прищипують головне стебло після 5-го або 6-го листочка. Якщо зменшуємо головне стебло, йдуть в розвиток бокові пагони. Бокові пагони також прищипують після 5-го або 6-го листочка. Диньки формуються на бічних пагонах. Але головне - це встигнути прищипнути голо-

вне стебло. В разі появи плоду бажано прищипнути і за ним боковий пагін, залишивши за ним пару листочків. Листя грають важливу роль в розвитку рослин. Щоб диньки встигли визріти, залишайте 4-6 плодів на кущі.

Не треба їх висаджувати близько один до одного. Між кущами динь відстань 50-60см.

Де краще буде рости динька: у відкритому ґрунті або в теплиці? Ну, звичайно ж, в теплиці - там тепліше. Динька південна рослина. Їй не потрібні перескакування денних і нічних температур. Якщо вирощуємо в теплиці, то підв'язуємо

бокові пагони на шпалеру, а диньки підв'язуємо в дрібну сітку, інакше вони відірвуться. Та й формувати на шпалері зручніше.

Якщо ви висадите свої диньки у відкритий ґрунт, тоді потрібен буде покривний матеріал. Ним потрібно прикривати грядку, поки не встановиться стабільна тепла погода.

Якщо ви правильно підберете сорт, створите умови для росту і харчування, то будете їсти диньки, починаючи з липня місяця і до холодів.

А тепер, поговоримо про кавуни. Кавуни можна виростити більше і краще, ніж на ринку. Сорти потрібно вибирати ранні та лежкі, такі, що можуть зберігатися і місяць, і два. Тоді

ви зможете довше поласувати своїми кавунами.

Технологія вирощування кавуна така, як у огірка і дині, але формовка відрізняється. Кавуни формуються на головному стеблі. Головне стебло прищипувати не можна. Прищипуємо всі бокові пагони. Вся зав'язь буде на головному стеблі. Знову ж таки, кавун - це південна рослина. Тому залишаємо 3-4 кавунчика на одному кущі. Якщо їх буде більше, може не вистачити літа, не вистачити тепла. Після останнього кавунчика залишити 6-7 листків і прищипнути верхівку головного стебла.

Якщо ви хочете отримати плоди кавуна раніше, їх потрібно запилювати. Диньки добре запилюють бджілки, а кавуни не завжди. Особливо на початку літа на перших квітах, для отримання раннього врожаю, щоб перші квіти зав'язалися в плодики. Запилю-

вати їх дуже просто. Як розрізнити яка квітка? Жіночка - це маленький плодик, а зверху - квіточка, а чоловічка - тільки квіточка. Як правильно запилювати? Відриваємо чоловічу

чинає рости плід кавуна. Робити цю операцію треба тільки на перших квітках. Нам потрібен перший кавунчик, він буде найбільш ранній. Знову ж таки, якщо садити кавуни у теплиці, їх потрібно під'язувати до шпалери, як дині. Багато місця ці рослини в теплиці не займають, а врожай буде раннім.

Спробуйте і у вас все вийде.

Галина Присяна.

Клуб ОЗ, м.Красний Лиман.

ЦИБУЛЕВЕ «ДЕРЕВО»

Взимку багато господинь вирощують цибулю на перо прямо на підвіконні, щоб отримати в холодну пору вітаміни.

Традиційно - це всілякі склянки, наповнені водою, в яких цибулина проростає і дає перо зелені. Воду необхідно регулярно міняти, тому що вона випаровується або набуває неприємного запаху.

Можна вирощувати цибулю на зелені в установці «Аеросад», в комплект до якої входить модуль для розміщення цибулин. Вода в установці постійно збагачується повітрям, цибулина швидко проростає. І це без неприємного запаху!

Пропоную зробити своїми руками просту конструкцію для вирощування цибулі на підвіконні, назвати яку можна - «цибулеве дерево». Для «горщика» підійде будь-яка пластикова пляшка об'ємом від 1,5л. до 5л. Необхідно зрізати горло пляшки і

нарізати отвори для цибулин в шаховому порядку. В якості посадкового матеріалу використовують цибулю сівок діаметром не менше 1,5 см. Щоб «горщик» вийшов акуратним, спочатку роблять отвори для цибулин розпеченим цвяхом, а потім вже по наміченим проколам вирізують ножицями віконечка. Ґрунтом заповнюють «цибулеву грядку» поступово. Спочатку до рівня отворів нижнього ряду. Розміщують цибулини так, щоб вони трохи визирали назвні. Насипають землю до наступного ряду отворів, притрамбовують. І так до верху пляшки, де можна розмістити кілька цибулин, більших за розміром. Використовуйте піддон для

зайвої рідини, поливайте як кімнатну рослину.

Перші цибулини починають проростати на 5-6 день. Перо виходить хорошої якості, а контейнер, зроблений один раз, прослужить кілька років!

Авер'янова Юлія, Астрахань
сайт: prirodnomezledee.ru

ЇЖА, "СТРАВЫ" ТА НАШЕ ЗДОРОВ'Я

Добридень, друзі-одноклубники і випадкові (впевнений, що такі також ще є) читачі газети «До Землі з любов'ю!»!

Я передплачую нашу газету вже п'ятий рік і завжди з радісним хвилюванням виймаю з поштової скриньки її очікуваний свіжий випуск.

Ще б пак не радіти. Адже саме через клубну газету дізнався про органічне землеробство, яке застосовую на своїх грядках, а ще й пропагую серед сусідів і знайомих про його переваги перед традиційним. І дехто з них, на жаль, лише на словах погоджується зі мною, що органічне землеробство – не панацея, а шлях до оздоровлення як самого ґрунту, так і поліпшення здоров'я людини. Вони навіть говорять, що також мають плоскоріз Фокіна, але не привикли до нього, а, отже, продовжують копати городи, орати, завозити гній, спалювати всі бур'яни, ще й кажуть, що в них городи чисті.

Але не про органічне землеробство хочу сказати слово, а про те, що саме газета «До Землі з любов'ю!», її редакційна колегія, весь колектив і ви всі дописувачі, висвітлюєте на її шпальтах, що маєте і чого досягли, на що спираєтесь в своїй роботі на принципах органічного землеробства!

Особливо хочу подякувати авторці книг «Природосообразное питание. Травы.» та «Природосообразное питание. Путь к здоровью.» Наталії Кобзар. Названі мною книжки я придбав у Клубі ОЗ, що на Русанівці. Саме на їх основі відбувся переворот у моему ставленні до харчування, а насамперед у поліпшенні мого пенсійного здоров'я.

Вивчаючи, саме вивчаючи, підкреслюю, поради про їжу («Стравы», як трактує авторка), переді мною відкрився новий асортимент смачних, корисних, а ще й безкоштовних продуктів харчування, які ще є і джерелом вітамінів, мінералів, білків та інших речовин, яких не вистачає організмові в традиційній дієті.

Благо, ще до настання морозів і першого снігу, який ліг на мої грядочки поверх сидератів та мульчі, я встиг ще приготувати та скуштувати зелених,

свіжих, сиріод них коктейлів, салатів та приправ з тих рослин, які вирости на моїх грядках екологічно чистої землі.

А, маючи тепер набір зимових припасів засушених овочів, ягід, фруктів та багатьох трав, названих у книгах Наталії Кобзар і яких ще вдалося знайти, використовую, як основний продукт.

Дуже ж сподобались на сніданок деякі вишукані авторкою зелені коктейлі і свої власні.

«Фантазируйте, экспериментируйте, пробуйте, создавайте свои любимые эксклюзивные рецепты», - як просто, переконливо і ненав'язливо сказано.

А тут не аби як, а наче сама Природа відчула мою до неї любов, і подякувала, звільнивши від сніжку (на деякий час, звичайно) мої грядочки у самому грудні місяці перед Новим роком, чим сприяла тому, що маю щодня пучечки зелені на улюблені тепер зелені коктейлі з різних рослин, додаю до супів, борщу та зелених чаїв.

Це та ж мокриця, кропива, меліса, ісоп, кульбаба, листочки конюшини, гірчиці, стебельця петрушки, зелені дзьобики смородини. Загалом збираю все те, що бачать очі і чого хоче мій організм, а він бо знає, що йому треба і якого вітаміну не вистачає, і яка рослина обов'язково його має і може поповнити за потребою.

А та приказка «Бачили очі, що зривали, то тепер їжте, поки й повилазите», виявляється, сюди зовсім недоречна.

Мені однієї філіжанки добірних, корисних, доступних (захочу: солодких чи кисленьких) коктейлів на сніданок приємно і швидко приготувати їх зовсім не складно.

І готую тепер їжу лише одноразову, не розігріваю вчорашню.

Шановні читачі газети «До Землі з любов'ю!», раджу придбати ці корисні дачникам і всім громадянам книги Наталії Кобзар у Клубах ОЗ, а також передплатити газету «До Землі з любов'ю!», адже

її зможете одержувати з будь-якого місяця. Маючи таку інформацію, яку порадять, ми поліпшуємо саме своє здоров'я, на диво без пігулок сумнівних та ще й досить дорогих. На книги чи газету витратите зовсім незначну, як і для пенсіонера, суму.

Дякую Вам, Наталіє Борисівно, за написання книг, відвагу, сміливість, змістовність і, я ще скажу, своєчасність у пропаганді здорового способу життя, адже наша доля нами створена.

Будьмо всі здорові!

*Петро Кулеба,
Клуб ОЗ, м. Київ*

Мамо, напечіть мені пирогів,

Пухких, з калиною і буряків.

Ми їх на рушничок покладемо

І кваску в філіжанку наллємо.

Мамо, напечіть мені пирогів...

Я питиму той живлющий напій,

І послухаю вечірню тишу.

Стане багатий пирогами наш дім,

І я на повні груди подишу.

Мамо, напечіть мені пирогів...

Я їстиму той духмяний пиріг,

І нам стане святочно в хатині.

Гість дорогий прийде, переступе поріг,

Ми вгостимо його пирогом з калиною.

Мамо, напечіть мені пирогів,

Пухких, з калиною і буряків.

Ми їх на рушничок покладемо

І кваску в філіжанку наллємо.

Мамо, напечіть мені пирогів...

Газета розповсюджується за передплатою
(індекси: 99599 (рос.) та 37007 (укр.))
та в Клубі ОЗ в регіонах:

КИЇВ:

Дарниця (зал.) (044) 353-00-43	Дніпродзержинськ
Пл.Перемоги... (044) 484-54-80	Дніпропетровськ
Осокорки	(044) 229-87-22 (Комунарівська) (067) 639-77-30
Чернігівська ... (099) 249-05-73	Жашків..... (097) 917-83-46
Мінська..... (099) 249-05-35	Ірпінь..... (067) 549-54-16
Севастопольська (099) 249-05-52	Канів..... (096) 441-04-53
Лук'янівська ... (044) 221-70-92	Красний Лиман.. (066) 979-94-90
Голосіївська.... (044) 228-38-15	Красний Луч... (050) 611-72-70
Святошино	(044) 332-21-60 Літин
Васильківська (044) 362-32-09	Лубни
Академмістечко (044) 221-20-75	Луганськ..... (095) 455-19-81
Славутич	(044) 383-84-94 Макіївка
Троєщ., Бальзака (044) 222-81-91	Маріуполь
Троєщ., Сабурова (044) 229-70-93	Ніжин
Русанівка..... (044) 221-70-93	Одеса
Борщагівка..... (044) 228-01-25	Прилуки..... (099) 421-79-99
	Свердловськ.... (099) 742-20-00
	Сімферополь... (063) 752-54-38
	Ставище..... (097) 917-83-46
	Суми
	(066) 233-04-38 Тетіїв.....
	(067) 392-62-38 Умань
	(098) 649-98-60 Фастів.....
	(099) 605-12-70 Хмельницький (097) 870-34-76
	Черкаси..... (067) 369-73-02
	Чоповичі..... (096) 327-42-27
	Ясинувата..... (050) 837-31-40

РЕГІОНИ:

Авдіївка	(050) 806-04-13
Артемівськ.....	(066) 233-04-38
Біла Церква.....	(04563) 324-51
Бердичів	(067) 410-01-23
Бородянка	(067) 924-84-59
Боярка	(067) 378-07-49
Вінниця.....	(097) 953-32-71
Вишгород	(098) 855-93-33
Джанкой	(067) 185-58-50

Дякуємо за ваші листи! Ваші думки і почуття в статтях і віршах, дбайливе ставлення до землі і людей дуже важливі зараз для всієї Землі. Надсилайте ваші листи за адресою:
02140, м.Київ, вул. Гмирі, буд.3, кв.141
або на e-майл: info@cluboz.net
Передплатити газету можна з будь-якого міста.

Координати розповсюджувачів газети «до Землі з любов'ю!»

Фільмотека

«Хвіст виляє собакою» / «Виляючи собакою» (англ. *Wag the Dog*) - сатирична комедія Баррі Левінсона 1997р.

«Виляти собакою» (англ. «To wag the dog») - ідіома: навмисно відволікати увагу від більш важливого питання до менш значимого. Таким чином, менш значуща подія потрапляє в центр уваги, заглушаючи більш значущу подію.

Чому собака виляє хвостом? Тому що вона розумніша за хвоста. Якби хвіст був розумніший, то він виляв б собакою.

«Прекрасна зелена (1996) (La belle verte)

Міла прибуває на нашу прекрасну зелену Землю з іншої планети, що є прабразом більш гармонійного і наближеного до природи життя. На Землі вона знайомиться з доктором Максом, його сім'єю та іншими людьми, на прикладі яких пізнає всю неадаптивність нашого сучасного систематизованого технократичного світу. Однак Міла володіє дивовижною здатністю, вона може відключати людей від системи, що тяжіє над ними, після чого люди стануть тими, ким вони є насправді, починають поводитися щиро ...

Світ згідно Монсанта (2008)

Le monde selon Monsanto
Фільм «Світ згідно Монсанта» розповідає про міжконтинентальну корпорацію Монсанта та її ГМО-технологію. Остання полягає у вбудовуванні в ДНК рослин чужого гена, що тягне за собою зміну їх природних властивостей. Що, при цьому, відбувається всередині рослини? Яку роль у цьому відіграють політики, рекламні агентства і вчені?

«Іжа - це влада! Ми використовуємо її, щоб змінити поведінку людей. Деякі назвуть це підкупом. Нам все одно, вибачатися ми не маємо наміру». Катерина Бертіні, (Catherine Bertini)

Щомісячна газета «до Землі з любов'ю!» № 2 (91) лютий 2015. Свідчення про реєстрацію: КВ №19782-9582ПР від 04.03.2013. Засновник: ВГО «Клуб Органічного Землеробства». Видавець: Видавництво «До Землі з любов'ю». Пошт. адреса: 02140, м. Київ, вул.Гмирі 3, кв.141, Видавництво «До Землі з любов'ю», тел./факс: (044) 331-27-55, e-mail: info@cluboz.net. Верстка: Роман Зайцев. Перекладач: Юлія Бикова. Віддруковано: ФОП Ключук С.М. Передплатні індекси: 37007 (укр.) та 99599 (рос.). Загальний тираж: 12000 прим. Використання матеріалів газети дозволяється з посиланням на першоджерело.

клуб
органічного
землеробства